

Koyra við ongunum ljósum

Seinastu tíðina hefur verið nógvur mjörki, sum ikki sýrt hefur seinkað ferðsluni.

Politíðið gremur seg um, at bilførarar ikki tendra ljósin á bilinum, tá teir koyra í mjörka. Summi koyra við ongunum ljósum, onnur bara við parkeringsljósum, men tað er ikki nóg mikið.

Var komin til Havnar

Sunnudagin varð skotski 34 fót báturin "Ziba" eftirlýstur, tí eingin hevði frætt nakað frá bátinum seinastu dagarnar. Hann var seinast sæddur á Hebridunum.

Men ikki varð neyðugt at seta nakra størri leiting í verk, tí leygdagin var "Ziba" komin á Havnina, og alt visti væl við.

Innbrot í grillvogn

Sum á flestu øðrum stevnum var alt stak friðarligt og hampiligt á vestanstevnu.

Umframt hann, sum koyrði ov skjótt, hendi einki annað lógarbrot enn eitt innbrot í ein grillvogn. Nakað av góðgæti og sigarettum er tikið.

Klokkan trý sunnumorgunin var einki menniskja at síggja úti longur, og tá var stevnan sostatt av.

Vunnu róðurin

Tríggjar gentur á kappróðrabátinum Gongurávi vóru óhepnar leygdagin.

Tær fóru í bili úr Havni í Vágarnar, men í Kaldabakstøtni, kom bilurin ov langt út í jaðaran, og bilførarin misti tamarhaldið á bilinum, sum bóltaði runt.

Ein genta breyðhøgra arm og varð innlögð á Landssjúkrahúsið til kanningar fyri heilaskjálvtá.

Hinar báðar fóru kortini vestur, har tær finga eina at rógva fyri ta skaddu, og tær vunnu róðurin.

randi

Koyrði 180 km

Ein maður missir koyrikortið í eitt hált ár og fær stóra bót fyri at hava koyrt 100 km ov skjótt í ferð um tíman

Á vestanstevnu var ferðslupolitíðið státt í Vágum og sunnudagin seinnapartin vóru teir vitni til nakað ótiligt.

Ein bilur koyrði við fullari ferð móti Oyragjógv, og hann hevði slíkan skund, at hann yvirhálaði fleiri bilar oman gjøgnum brekkuna.

Politíðið sigur, at ferðin hjá bilinum var 180 km um tíman, og tað er 100 kilometrar í ferð meira enn loyvt er at koyra á óbygdum øki.

Politistarnir hildu tað

vera óhugnaligt at uppliva slíka ferð hjá bilinum við fyra fólki. Onnur í ferðsluni vóru tó ikki í vanda.

Maðurin umbar seg við, at hann hevði fingið at vita, at skundaði hann sær ikki, kom hann ikki við bátinum um sundið. Politíðið sigur, at hetta als ikki var so, tí pláss var í bátinum, og bilurin var í góðari tíð. Harafrat er eingin umbering fyri at koyra so skjótt.

Maðurin, sum er av

Streymoynni, missir koyrikortið í eitt hált ár, og harafrat fær hann stóra bót. Støddin er ikki ásett enn. Bótin er størri, jú meira ferðin er.

Marni av Kák, sýslumaður í Vágum, dugir ikki at skilja, at nakar finnur upp á slíkt. Harafrat var hetta ein maður, sum livir av at koyra bil. Tað kann hann ikki næsta hálva árið.

randi

Elstur á tingi

Aftaná nýval er tað altið elsti tingmaður, sum setir løgtingið.

Fleiri teirra, sum hava verið í tinginum, eru ikki við longur, og miðalaldurin man vera lækkaður nógv.

Sosíalúrín er komin til, at elsti maður í nýggja løgtinginum verður Jákup Joensen - Jákup í Lopra - sum er valdur fyri sambandsflokkin í Suðuroyinni.

Jákup Joensen verður 65 ár í september.

Tað er meira sjáldan, at ein nýggjur tingmaður samstundis er elsti maður á tingi.

randi

Stríðið heldur fram

Ósemjan, sum tók seg upp í sjálvstýrisflokkinum, tá Lasse Klein fór úr flokkinum, er nú aftur sjónlig

Tað bleiv ikki friður í sjálvstýrisflokkinum, sjálvt um Lasse Klein fór úr flokkinum.

Upp undir valið bleiv ósemjan sjónlig aftur, tí í valstríðinum boðaði Álvur Zachariassen frá, at hann var heitasti talsmaður fyri at fáa Lasse inn aftur í flokkin. Hetta segði hann millum annað á almennum valfundum.

Álvur Zachariassen varð

valdur fyri sjálvstýrisflokkin í Norðuroygjum. Í Klaksvík verður sagt, at júst hann varð valdur, tí hann tók støðu fyri Lasse, og harafrat gekk ímóti Karl Hera Joensen, sum eitt skifti var landstýrismaður fyri flokkin, og síðan Asbjørn Joensen fór hefur verið løgtingsmaður.

Tað hevur leingi ljóðað, at Lasse Klein fór upp í KrF. langt undan, at hann fór úr

Sjálvstýrisflokkinum, men tað avsannar Niels Pauli Danielsen, formaður í KrF. Neyvan verður lætt hjá Helenu Dam á Neystabø og Álvi Zachariassen at finna felags stevsum floksfelagar á tingi, tí tey hoyra til hvør sín vøng í flokkinum. Í gjár skuldu tey hittast fyri fyrstu ferð.

randi

Vikan íð fór

Randi Jacobsen, blaðkvinna, skrivar:

So var løgtingsvalið av. Eitt øðrvísi val, sum vit fara at minnst leingi.

Upp undir valið tóktist áhugin fyri valinum ikki at vera tann stóri. Orsøkin til tann líta áhugin var neyvan bara fótólurin í sjónvarpinum, og at vit hava summar. Líkt er til, at fólk ikki hava orku til at hugsa um politikk, summi hava heldur ongar vónir longur um framtíðina, og so er lættari at lata vera við at hugsa.

Veljarakanningarnar vóru ikki so langt av leið við-víkjandi býtinum millum flokkarnar av løgtingsmonnum. Tað var heldur ikki óvantað, at javnaðarflokkurin, sum hevur sitið við ábyrgdini tey seinastu strevu árin, fór niður í helvt, og at sambandsflokkurin og Verkamannafylkingin, sum hava funnist hart at færa politikk-in, finga dygga undirtøku, tí fólk flest eru so misnøgd.

Meira áhugavert er valúrslitið, hyggja vit eftir, hvørjir fullu, og hvørjir vórðu valdir. Valúrslitið segði heilt greitt, at fólk vildu hava nýggjar kreftir í løgtingið. Eingin Ellefsen-ari varð valdur, Atli Dam fekk fólksins dóm, og Olaf Olsen fall eisini. Thomas Arabo fall ikki óvantað, tí hann hevur verið so stóðufastur í fiskivinnumálum. Niels Pauli Danielsen fall eisini, men tað var meira av valtekniskum orsøkum. Av onkrari orsök varð hann ikki dømdur av veljarunum fyri leiðtú sín í áttati-árunum.

Nú er bara at biða eftir, um tað ber til at gera nakra samgongu. Einku er sjálvsagt.

Og meðan vit biða, njóta vit tað, sum eftir er av summárinum. Meginpartin av árinum er Havnin eitt frálíkt stað at búgva, men leggur eysturættin seg á sumri, er høvudsstaðurin eitt mjørkahol, og vit síggja illa nokk millum húsin. Tey, sum hava summarfrí ella ikki hava arbeiði, koma snekrt aftur til Havnar eftir at hava vitjað á Leynasandi, Gøtusandi ella aðrastaðni norðanfyri.

Vit onnur, sum enn ikki hava fingið summarfrí, brúka kvöldini til at njóta náttúruna. Mong góð kvöld havi eg verið norðanfyri mjørkan. Tað tykist, sum fleiri fólk eru við at fáa eyguni upp fyri øðrum virðum, enn teimum, sum kunnu umsetast í pengum. Fleiri og fleiri gera urtagarð og finna plantur, sum finnast í føroysku náttúruni.

At ferðast í náttúruni kann tó vera annað enn at síggja plantur, áir og fjøll og hoyra fuglaljóð.

Eitt summarmarkvöld herfyri steðgaði vit á í Leynum, haðani menn fyri nøkrum árum síðan í fullasta álvara ætlaðu at bora hol yvir í Vágar. Teir settu á, so tað sæst aftur í benid, men so steðgaði arbeiðið. Tað niðurlagda byggiplássið stendur har sum ein óhugnaligur varði. Ikki bara sum ein varði um ørskapin í áttatiárunum, men ilt er at skilja, hví hatta fyrrverandi byggiplássið skal varðveitast sum ein varði um órækkisheit hjá tí almenna. Har standa gravimaskinur og rusta umframt fleiri plattar av plátum, ið skuldu setast upp undir loftið á ætlaða holum. Ber ikki til at fáa alt hatta undir tak ella um ikki annað at selja tað sum gamalt jarn? Hetta er ikki einasta dømi, sum argar eyga.

Og vit, sum plaga at fegnast um okkara vøkru og óspiltu náttúru!